BEN BİR KURBAĞAYIM

Çocuk Oyunu

Yazan: **BRIGITTE** SANNER

Çeviren: **HALE KUNTAY**

OYNAYANLAR: Şarkı söylemesini bilen genç

bir erkek:

PRSNS POPOVO
Babası: ..... aynı sanatçı
KRAL SUMİNSKİ

Dans etmesini bilen genç bir kız:

ALÎYA

Herhangi bir yaşta ama PRENSTEN daha yaşlı bir erkek

TİYATRO MÜDÜRÜ
..... aynı sanatçı
TİTİZ HANIM

Ve tabii ki bir de:

CADI

TİYATRO MÜDÜRÜ ile CADI çocuk tiyatrosu deneyimli olmalılar. İzleyici çocuklarla zaman zaman konuşacaklarından, emprovizasyona yatkınlık beklenmekte.*

I. S A H N E

Kucağında bir kaç yapma çiçekle TİYATRO MÜDÜRÜ sahneye gelir.
Orayı burayı düzeltirken, izleyici çocukları görür.

MÜDÜR: Â a! Hepiniz gelmişsiniz! Hoş geldiniz ama benim işlerim daha bitmedi. Ah, tiyatro oynamak sandığınız kadar kolay değildir. Örneğin bu oyun için bir çayır gerekti. Çim ektik, büyüdü ama çayırdaki çiçekler buranın karanlığını sevmediler ve soldular. Size bir şey söylemek istiyorum: Siz çocuklar tiyatroya gelmediğiniz zaman, burası kapkaranlık oluyor. İşte böyle:

(parmağını şaklatır: karanlık)

Gördünüz, kapkaranlık! Hiç buraya güneş doğmuyor. Ay de yükselmiyor.
Böyle olunca da çiçeklerin keyfi kaçıyor, soluyorlar. Hani çiçeklere de hak vermiyor değilim.

(tekrar parmağını şaklatır: aydınlık)

Şimdi güzel oldu, değil mi? Bir kaç taze çiçek getirdim, (bir yandan konuşur, bir yandan da çiçekleri yerlerine saplar)

Çiçeksiz çayır hiç bir şeye benzemez, öyle değil mi? Tamam, şimdi güzel oldu. Arkadaki binayı görüyorsunuz? Orası küçük bir saray. Saray kral Sumunskinin. Popolsku ülkesinden buraya geldi. Efendim, Poplskililer:"Biz artık kral mral istemiyoruz!" demişler. Biliyorsunuz, zaten kralların modası çoktan geçti. Bunun üzerine kral Suminski başından kral tacını çıkarıp, geri teslim etmiş ve -büyük bir düş kırıklığı içinde ülkesinden ayrılmış. O gün bu gün bizde yaşamakta ve işte o küçük sarayda oturuyor. Konuşması pek tatlı ama benim çok işlerim olduğundan, ona vaktimi pek ayıramıyorum.

(Yere sapladığı çiçeklerden biri konuşmaya başlar)
(TİYATRO MÜDÜRÜ değiştirdiği sesiyle)
.

Ben burada durmak istemiyorum11

T. MÜDÜRÜ: Neden burada durmak istemiyorsun bakayım?

ÇİÇEK: Papatya pis kokuyor. Bütün papatyalar pis kokar.
T.MÜDÜRÜ: (çiçeği yerinden alır) Pek âlâ, koca çayırda sana göre bir yer buluruz.
PAPATYA: (gene T.MÜDÜRÜ) Aman, iyi ki gitti yanımızdan'.
T.MÜDÜRÜ: Al N'oluyorsunuz? İnanılır gibi değil. (çocukların,) Çiçekler bile aralarında geçinemiyorlar. N'olacak bu dünyanın sonu?

(Sahne arkasından şarkı sesi)
PRENS: Do mi sol do sol mi. Do fa la do la fa do.....

T.MÜDÜRÜ: Şarkı söyleyen Prens. Up uzun bir adı var ama biz ona Prens Popovo diyoruz. Bu prens Popovo, arkadaki küçük sarayda yaşıyan Kral Suminski'nin oğlu. Hani şu ülkesinde istenmeyen ve tacını bırakmış olan kralı size anlatmıştım ya, işte onun oğlu. Asıl adı Popovo değil amı bebeklerinden beri annesi ona Popovo, Popovo, dediğinden, adı da Popovo kalmış. İşte böyle çocuklar. Ama Anne Suminski, yani kraliçe, kocasının Artık kral olmadıklarını görünce, öfkesinden ve kalbinin kırılmasından yatağına yatmış ve ölmüş.

(yan taraftan ALÎYA sessizce sahneye gelir, çayırdaki çiçekleri görünce sevinir, prensin sesine kulak verir ve dans etmeye başlar)

T.MÜDÜRÜ: Prens Popovo büyük bir opera sanatçısı olmak istiyor. Bunun için de sabahtan akşama kadar eksersiz yapıyor, (dans edeni görür) işte bu da ALİYA. Prens ne zaman şarkıya başlarsa, Aliya da yavaşça evinden kaçıp gelir ve dans eder. Ama Aliya'nın çok huysuz bin annesi var. Adı: TİTÎZ Hanım! Onu da tanıyacaksınız, tanıyacaksınız.

(Sahne arkasından sesler)

KRAL: Yeter artık! Sus! Kes sesini!

T.MÜDÜRÜ: Bu bağıran kral. Oğlunun şarkı söylemesine çok kızar. Şarkı demiyor, bağırtı, diyor. Duymak istemiyormuş!
KRAL: Süs diyorum sana! Sinirim bozuluyor yetti artık
Durmadan DO MÎ FA...IX) Mi FA... .sabahtan akşama kadar,
Çekemem efendim! Ben yaşlandım!
MÜDÜR: Gerçekten de yaşlandı, insanlar yaşlanınca sabırsız olurlar, sinirleri de zayıflar. Kral da olsan bu böyle. Bazen genç anne ve babaların da sinirleri zayıflıyor, öyle değil mi? Yaşlanmadılar ama sinirlenip ona buna bağırıyorlar, öyle değil mi?
KRAL: Ben başımı dinlemek istiyorum! Durmadan bu bağırtı duymak isteniyorum!
MÜDÜR: Ya şimdi kavga ederlerse? iyisi mi ben kaçayım!
ALÎYA: (Kralın bağırmasından korkmuştur) Ben de kaçayım!
ˆ
(Müdürün peşinden sahneden kaçar. Gerinden sesler devam eder)
KRAL: Ne yani? Bunun hiç sonu gelmeyecek mi? Yaşlandım diyorum, aldırmıyor. Yahu, koca adam oldun. Git başımdan, birini bul ve evlen! Bir aile kur! Def ol! Git bu evden, git başımdan! Sen gürültücü ve de dağınıksın. Hiç kimse buna dayanamaz!

II. SAHNE

PRENS POPOVO tek başına ve de çok üzgün sahneye gelir. Biraz da allamaktadır. Birden çocukları görür.

Sizleri gördüğüme çok sevindim, iyi ki geldiniz. Tatsız geçen günlere neşe getirdiniz. Benim babam aman aman Aman… Evinden kovdu beni! İnsanın kendi öz babası, kendi öz evlâdını; evinden kovsun? Nerde görülmüş böyle bir şey? Suçum da, şarkı söylemek! Henüz yirmi beş yaşındayım ve bana evlen diyor. Başından atmak, benden kurtulmak için böyle dediğini biliyorum. Yok efendim gürültücüymüşüm, dağınıkmışım!
Ben hiç de gürültücü değilim, sadece şarkı söylüyorum.
Opera sanatçısı olmak istiyorum, suç mu? Bir şarkımı dinlemek ister misiniz?
(Dayanılmaz yüksek sesle bir aryaya başlar. Tiyatro MÜDÜRÜ yılan sokmuş gibi kendini sahneye atar)
MÜDÜR: Sus! Sus! Yani bu çocuk da hiç lâf dinlemiyor. Oğlum ben sana bağırma, alçak sesle şarkı söyle dememiş miydim?
Sesini piyano, piyano çıkaracaksın. Piyano ne demek bilir misiniz? Bu İtalyanca bir söz, yavaş demek, (prense) Sizin ülkenizde yavaş ne demek?
PRENS: Çikoî
MÜDÜR: (batırır) ÇÎKO! Devem edin! (acele çıkar)
PRENS: (şaşırmıştır.) …dağınıkmışım… öyle dedi babam.
Benim bu işleri yapacak vaktim yok. Biz sanatçılar böyleyizdir. Şarkı söylemeye vaktimiz olur da, odamızı toplamaya vaktimiz olmaz. Bunu babam anlayamıyor. Zaten hiç bir şey anlamıyor.
Her gün yaşlanmakta.....(bir kuş öter)
Hey, yukardaki küçük kuş. İnan bana senden iyisi yok. Canın istedikçe ötersin ve kimse de sana sus diyemez. Şarkı söylemeni kimse men edemez!

(Sol taraftan başka bir kuş sesi. Prens sesin geldiği tarafa bakar, bir sağa, bir sola çevirir başını)

PRENS: Babam bana evlen demekle galiba pek de haksız sayılmaz, o kadar yalnızım ki . . . . . .

PRENSÎN YALNIZLIK ŞARKISI;

Kayalarda yosun, otlardaysa böcek Hiç yalnız
değil ki ne kedi ne köpek Yem bulur
tavuklar, kurtsuz kalmaz kuşlar Ördekler bile
yüzer hep grup halinde

Ya ben, ya ben yalnızım yapayalnız Ah bu dünyada kaldım,
ah kimsesiz.

Gökteki bulutları bulur rüzgarlar Şu
küçük gölde faklar durur kurbanlar
Dallardan tepelerden fışkıran sular
Engin denize akıp. orda buluşurlar

Ya ben, ya ben yalnızım yapayalnız
Ah bu dünyada kaldım, ah kimsesiz

Siz kayalar ve otlar, böcekler ve kuşlar Siz
kediler köpekler horozlar tavuklar
Gökyüzündeki bulutlarla rüzgarlar Buluyor eş
eşini, düşünmezler bu kimsesizi

Bilmiyorum ki n'apsam, nereye gitsem Bildiğim tek şey: yalnızım, çok yalnızım ben.

PRENS: (devam) Ne yapalım, biz de başımızın çaresine bakarız. Demek ki şimdi kendime bir eş aramalıyım… Bu nasıl olacak? Evden dışarı çıkmazdım ki! Sabahtan akşama dek şarkı söylerdim. İnanın bana kim eş olur, onu bile bilmiyorum.
Annemi anımsadım. Çok güzel bir kadındı, "Ben kraliçeyim ve kraliçe kalacağım" diye tutturmuştu. Ama n'apsın ki babam artık bir kral değildi, böyle olunca da
MÜDÜR: (perde arasından başını uzatır.) Ben bunların hepsini çocuklara anlattım, haydi sen ne yapacaksan yap! Düş yollara ve kendine bir eş bul!
(çocuklara)
A! Buna da lâf anlatılmıyor! Oyunumuz devam etmeli efendim, öyle değil mi ya?
(Sahnenin arkasından ses)
Aliya! A L î Y A!

III.SAHNE

ALİYA son derece üzgün sahneye gelir. Galiba biraz da ağlamaktadır.

ALİYA: Ay ne kadar üzgünüm[1].

(birden CADI çıkagelir)

CADI: Nedir senin derdin kızım?

ALİYA: Çok üzgünüm.

CADI: Anlamıştım zaten. Senin adın ne bakayım?

ALİYA: Aliya!

CADI: Ah Aliyacığım, neden üzgünsün, neden aklıyorsun?

ALlYA: Çünkü şey... şey... Prens Popovo var ya, işte o gitti de ondan üzgünüm.

CADI: Bir prens mi?

ALÎYA: Evet, burada yaşardı.

CADI: Yok canım..? Burada bir prens mi yaşardı?

ALÎYA: Evet. CADI: Şimdi n'oldu? ALİYA: Şimdi gitmek zorunda kaldı. CADI: Neden gitmek zorunda kaldı? ALÎYA: Hep şarkı söylerdi de ondan. CADI: Şarkı mı söylerdi..? Vay vay vay.

ALİYA: O kadar da güzel bir sesi vardı ki .... O ne zaman şarkıya başlasa, ben dayanamaz dans ederdim.

CADI: Bak sen!

ALİYA: Ama prensin babası ihtiyar.

CADI: Bak sen!

ALİYA: Bu yaştan sonra başını dinlemek istermiş'.

CADI: Bak sen!

ALİYA: prens de durmadan şarkı söylediğinden...,..

CADI: Evet ...

ALİYA: Babası da onu evinden kovdu.

CADI: Ah Yazık değil mi çocuğa?

ALÎYA: Yok efendim artık evlenmeliymiş!

CADI: Bak sen! Evlenmeliymiş, ha? Nasıl biri bu prens?

ALÎYA: Tuhaf!

CADI: Nasıl tuhaf?

ALİYA: .... bilmiyorum ki.

CADI: Bak sen!

ALİYA: Ben yalnız sesini duydum, onu hiç görmedim ki.

CADI: Bak sen! Gelir, o gene buraya gelir. Sen şimdi güzel güzel evine git bakayım.

ALÎYA: Evime mi? Orada annem durmadan bağırıyor, azarlıyor.

CADI: Vah canım vah.

ALÎYE: Yok düş kurmayacakmışım… yok dans etmeyecekmişim.

CADI: Bunların yerine evi silip süpüreceksin, değil mi?

ALİYE: Evet. Durup dinlenmeden ortalığı temizlemeliymişim!

CADI: Üzerindekiler! kirletmeyeceksin, değil mi?

ALİYE: Evet, evet...

CADI: Yaşam hiç de kolay değil benim güzel kızım. Haydi bana müsaade, işim var. (çocuklara)Su prens nasıl biriymiş, görelim bakalım.

ALİYA: (yalnız kalmıştır)

YALNIZLIK ŞARKISI

Anne, bugün ne kadar üzgünüm, bir bilsen Bağırmaz, çağırmaz, okşardın beni sen. Ne olur sarılsan, şarkılar söylesen Ne olur sevgi ve de Dostluk göstersen.

Kızma bana anne
Dayanamıyorum
Sil süpür', bıkmadın mı?
Ben gideceğim, anladın mı?

Ah, severim dans etmeyi şarkılara ayak
uydurmayı Hele duyunca keman sesi. Sense
verirsin elime toz bezi.

Çaçaca, fokstrot, rumba fırlarım hemen
dansa Vals olsun, bossa nova Tango,
mango, ne varsa Dans etmeliyim doya doya

Kızma bana anne
Dayanamıyorum
Sil süpür, bıkmadın mı?
Ben gideceğim, anladın m?
Evet! Alıp başımı gideceğim. Nasıl olsa bundan beteri başıma gelmez. Belki, öyle ya, belki de Mutluluğu bulurum. Öyle bir şey varmış diyorlar, yani…

(Sıvışmak isterken annesi TİTİZ HANIM sahneye gelir.)

IV.SAHNE

ALİYA: Eyvah! Annem geliyor! Kaçamam, gördü beni. Gene başlayacaktır.

TÎTÎZ HANIMK DÜZEN ŞARKISI/

Olmaz düzensiz bir yaşam. Derli toplu her
bir oda. Bundan güzeli olmaz yal Sileceksin
tamam mı, tamam'.

Yapıldı mı yatağın? Boyalı mı
pabucun? Süpürüldü mü odan?
Temizlendi mi masan?

Yıka süpür
Kes tırnağını
Yıka süpür
Kovaya at çöpünü
Nedir odanın hali?
Topla, sallanma, haydi.
Yoksa yersin sopayı
Dansmış, düşmüş, istemem.
Toplanacak ev, ve de hemen.
Dansmış, düşmüş, istemem
Silinecek taşlarla merdiven.
Sorma neden, neden diye,
Gideceksin hemen
Sürtmeye, eğlenmeye. Gir mutfağa, pişir
pasta Hiç arama, boşuna arama Mutluluk
dediğin, burada Sileceksin, süpüreceksin,
Her gün, her gün iş göreceksin.

ALİYA: ... ve bir gün delireceksin'. (TÎTİZ HANTM kızına bir tokat atar)

(Tam o ara sahneye giren PHENS, annenin ALÎYAYA tokat attığını görür)

PRENS: Olmaz!!! Küçük bir kız çocuk dövülmez! Çekilin, dokunmayın bu kıza. yoksa ben yapacağımı bilirim .....
TlTÎZ: N'aparmışın? N'aparmışın? N'aparmışın ha?
PRENS: Avazım çıktığı kadar şarkı söyleriiiiiiiim.
TÎTÎZ: Ay bir sanatçı!
ALÎYA: (arkası dönüktür, hıçkırarak onlara döner, canı acımıştır) Prens Popovo! TİTÎZ: Ne prensi yahu, o bir sokak şarkıcısı!
(PRENS ile ALİYA şaşkınlık içinde büyülenmiş gibi birbirlerinin gözlerine bakmaktadırlar)
PRENS: (sihirli flütten söyler) -
Bu kız ne kadar da güzel
Görmedim bugüne dek boy leşini
His ediyorum, his ediyorum bu kutsal yaratık gibi .....

(TİTÎZ hanım heyecandan düşüp bayılır. PRENS ve ALİYA ona yardım için yanına diz çökerler ve birbirlerine iyice yaklaşmışlardır.) PRENS: Bağışlayın, istemeyerek çarpım size.

ALÎYE:. Rica ederim, önemli değil.
PRENS: inanınki ben aslında...
TİTİZ: (gözlerini açar) Bunu da görecek miydim? (gene bayılır)
ALÎYA: Anne! (yanaklarını hafifçe tokatlar)
PRENS: Anne!
ALİYA: (ona hayretle bakar)
PRENS: Ah, n'olur bağışlayın, istemeyerek ağzımdan çıkıverdi.
ALİYA: Rica ederim, önemli değil.
TİTİZ: Bir sanatçı! Aliya, yavrum, bir sanatçı!
ALİYA: Evet anne.
PRENS: Aliya! Demek adın Aliya?
TÎTÎZ: Bir sanatçı!
ALİYA: Tamam anne, tasum.
PRENS: Aliya! Aliya!

TiTiZ: Yani kızım diye söylemiyorum, çok iyidir, mükemmel bir insandır. Ay demek ki bir sanatçısınız? Adınızı rica edebilir miyim?

PRENS: Aliya özün dilerim, benim adım: Prens Stanslav Lukas Tadeus Kroll.
TÎTÎZ: Gerçekten de bir prensmiş.
PRENS: Ülkesiz, taçsız bir prens efendim.
TİTİZ: Ay onlar da olmayıversin. Sesini duydum ya, yeter.
ALÎYA: Anne, rica ederim, zaten asabı bozuk.
TİTlZ: (heyecanla devam adar) Opera binasında . . . . baş rollerde....
ALİYA: Anne! O kadar büyütmesene!
PRENS: Kalbim atıyor, galiba hastalanıyorum.
TİTİZ: . Aman kızım, aman Aliya, prensin kalbine bir şey olmasın!
PRENS: (hayal içinde) Kalbim hem hafifledi, hem ağırlaştı ve de büyüdü, kocaman oldu . . . . . .
TÎTİZ: (Prensin üzerindekileri kontrol eder ve pantolonunda bir delik bulur) ALiya, rica ederim prensin pantolonundaki deliği yama!
PRENS: (yukardaki gibi) Kalbim birden ağırlaştı, büyüdü . . . . büyüdü ___ derken küçüldü....
ALİYA: Anne, n'olur bizi yalnız bırak. TİTİZ: Dünyada bırakmam.insanın karşısına her zaman bir opera sanatçısı çıkmaz! Acaba bildiği şarkılar hep az önce söylediği gibi acıklı mı? Yoksa....(Uzaktan kilise çanları) Aman Tanrım, acele etmeliyim. (ALİYAYA) Sana her zaman odanı topla, evi sil süpür demez miydim...?
Ah beni dinlemedin ki! Evin içi dağınık, odanda hiç bir şey yerli yerinde değil, böyle bir eve biz bu opera sanatçısını nasıl davet ederiz, ha? Onun için gel şimdi benimle. Kısmet de varsa bu prens ile gene bir araya geliriz. Efendim, tanıştığımıza çok memnun oldum.

PRENS: Pşt Pşt Aliya! Bu gece burada ol!
ALÎYA: Tamam, söz, geleceğim!

(ALİYA ve annesi TÎTÎZ hanım çıkarlar) (PRENS

Sahnede yalnız kalır)

V. SAHNE

PRENS: Aliya! Aliya! Aliya!
Aliya, Aliya, Aliya.....Ne kadar güzel bir duygu bu! Tam da ülkeyi terk etmek üzereydim. Niçin eş aramak için uzaklara gideyim? Ben eşimi buldum. Benim eşim Aliya olacak.

PRENS: Kuş ile Düet .

Neler söylüyorsun sen? Çik çik
çiki çikl Bir anlasam dediğini
ben Çik çik çiki çik! Bilsem
ne demektir çik çik?

Çiki çiki miki miki Tamam,
çaktım dediğini. Bu da
arıyor dişisini! Orda bak,
söğüt dalında Haydi git
onun yanına, Uç, git o
yöne, *f* Kur yap ona döne
döne.

Ben beklerim seni burada Akşam
serinliğinde, ayazda. Bu
ötüşün senin, sevda ötüşü! Ah,
sen bile buldun eşini!

(Uzaklardan kulağa garip gelen bir vızıltı sesi gelir)

PRENS: Birden üzerime garip bir yorgunluk çöktü. Oysa hava bile kararmadı, N'Oluyor bana .....kendimi toparlayamıyorum. Sanki bir sihirbaz beni uyutuyor.....
(Başına balyoz yemiş gibi PRENS yere çöker} (Vızıltı sesi giderek büyür...büyür.
Yüzünde yılışık bir gülümseme ile cadı çayırın ortasına atlar.)

VI.SAHNE

CADI: Tek başıma yaşamaktan bıktım usandım. Baksanıza, Prens de kendine bir eş arıyormuş! Yani beni alsa fena mı olur? İşte, orada yatıyor. Benim sinirim altında derin bir uykuya daldı. Ay, ne kadar da yakışıklı. (iyice prensin üzerine eğilir, içtenlikle sırıtır, pek bezenmiştir)
Aman tırnaklar da pek temiz! Burun da silinmiş! Azıcık pantolonu tozlu ve buruşuk. Ama pek yakışıklı. Söylediği şarkılarından da güzel, inanın kalbim sıkıştı. Birden sevdalandım ben bu prense.

Uyu sen, uyu prensim
Yakında sen artık benimsin.
Düşlerinde göreceksin hep beni
Kazanacağım böylece senin kalbini.
(Cadı onu öper)
PRENS: (uykusunda) Aliya!
CADI: Onu düşünmenin sırası mı ya?
Yıldızlara erişir
Dağlan yerinden oynatır
Elinden tutar seni aya götürür
El ele gene geri getiririn
Bunu ancak ben, ben yapabilirim
Seni ben mutlu edebilirim.
PRENS: (hala uykusunda) Aliya! Ah Aliya!
CADI: Gene mi o?
Sakın ona aşık olmasın?
Gerçekten aşık ise, ne yapsam nafile!
Gücüm yetmez sevdalılara.
Nedenini bilmem, akıl sır ermez bunlara!

CADI: (devam) Senin kalbindeki benim, ben.
Benim sana eş olacak, evet ben. PRENS:
(uykulu) Aliya! CADI: Al Bir türlü etkim
altına girmiyor,
N'apsam acaba..?
Kalbini yumuşatacak bir ot aramalıyım.
Biraz de sinek pisliği.
(aranır)
İşte istediğim otu buldum (Prens
horlar)
Ne bu gürültü? Tamam, prens horladı. İstediğim otu
buldum ya, şimdi ben yapacağımı bilirim. Yalnız
sihirbazlık yapmak için burası fazla aydınlık.
Yok ol güneş! (ışık karartır) Ay
doğsun! (Az aydınlanır) Şimdi
başlayabilirim:

Kimse rahatsız etmesin beni burada
Ne bir yaratık, ne bir insan, ne araba.
Ötmesin bülbül, saka, uçmasın bir akbaba.
Böcekler, fareler, karafatmalar
Sakin olsun yollar, evler, tarlalar.

Hokus pokus hokas pokus ibikus
Patata ratata çatata çok uzakta
gelsin gitsin uçsun konsun dallara
îşte elimdeki bu sihirli sopa
Çok uygundun^ benim kafama . . . . . .

Hokus pokus hokus pokus titrete
titrete titrete
n'olacaksa olsun diye . . . . . .
(birden sesi kesilir)

CADI: (devam)
Beni rahatsız eden kim? işte buna
bozulurum. Bir taş olacaktım.
Hayır, karga
Zorunluyum burada kalmaya. Gag gag
gag!

(Sahneye ALÎYA girer)

VII. SAHNE

ALİYA: Hava ne kadar da çabuk karardı! Hiç bir şey göremiyorum. Korkuyorum ..... ne kadar da sessiz!
PRENS: (horlar)
ALİYA: Anneciğim, bu kim?
PRENS: (uykusunda) Aliya!
ALÎYA: Burada yatan, o! Ne kadar da yakışıklı! Tırnakları da ne kadar temiz! Burnunu da silmiş. Yalnız pantalonu tozlu ve buruşuk. Şarkılarından daha da güzel. Ay ay kalbim sıkıştı. Herkesin bilmesini isterim, ben Prense aşık oldum.
CADI: Bunun hiç utanması yok. Benim sözlerimi tekrarlıyor, benden kopya çekmiş. Anlaşılan prens bizleri büyüledi.
Gag gag!
PRENS: (uykusunda) Ah ah Aliya!
ALİYA: Geldim, yanındayım.
PRENS: (uyanır) Aliya! Geldin mi?
ALİYA: Geldim.
(uzun uzun göz göze bakışırlar) PRENS: Günaydın, Aliya.
ALİYA: (gülmesi tutar) Günaydın. 'PRENS: Ne günaydını canım, akşam olmuş, gece olmuş, îyi geceler
Aliya.
ALÎYA: iyi geceler Prens....yok canım, yataşa yatarken annem bana iyi geceler der. Merhaba Prens! CADIO (taş
olarak durduğu yerden)
Merhaba prensmiş? Hıh, deli saçması!
PRENS: Merhaba Aliya!... .evet, ne diyordum? Hava da iyice kararmış!
ALÎYA: evet, ortalık simsiyah. Ben hiç bu kadar geç saat de çayıra gelmemiştim.
PRENS: Ben de gelmemiştim. Yanıma geldiğine çok şeyindim, yalnız kalsaydı da, korkardım.

ALÎYA: Ben de korkardım. Her taraf karanlık.
CADI: (yüksek sesle) f AĞ GAG GAGA GAG!
PRENS: Elimden tut, Aliyal
AlİYA: Hiç gelmemişti başıma
PRENS: Nasıl kızmam **ben** babama.
ALÎYA: Deli gibi atıyor kalbim.
PRENS: Bilmem n[1]olacak benim halim?
ALİYA: Karnımda garip duygular
PRENS: Onların hepsi bende de var.
ALİYA: Ensemde bir ürperti
PRENS: Aynı duygu bana da geldi. Aliya?
ALİYA: Evet..?
PRENS: Benim eşim ol!
ALİYA: Senin eşin olayım?
PRENS: Evet.
ALİYA: Kolay değil bu.
PRENS: Neden? Niçin?
ALİYA: Bilmem...kolay olur mu dersin?

AŞIKLARIN DÜETİ

Ensende bir ürperti, karnında bir boşluk. Bu aşk olmalı, AŞK!

Erkek: Ben hep seninle yaşamak istiyorum.
Kız: Zaten bundan güzelini düşünemiyorum.
Erkek: Her gün seninle gülmeliyim.
Kız: Sanki benim başka mı dileğim?
Erkek: Şarkı söyler, ev işi görürüz.
Kız: Ormandaki hayvanlara yem götürürüz.
Erkek: Dans eder, okşarım senin saçını.
Kız: Yorulunca dayarsın omuzuma başını.
Erkek: Ne tatlısın seni
Kız: Ne şekersin sen.
Erkek: N'olur kapa gözlerini, (kızı öper) (CADI bir acele kendini sahneye atar)

(CADI ikisinin arasına sıçrayarak girer) CADI: Hokus Pokus.(PRENS sahneden dışarıya fırlar)
Hokus Pokus ibikus (ALİYA sahneden dışarıya fırlar) Patata ratata çatata çok uzakta. Prens benimdir, benim, Aliya çatlasa da patlasa da Aliya başının çaresine baksın! Hokus Pokus olacaksa olsun?
ALİYA: (dışardan) Prens Popovo!
CADI: işte elimde sihirli sopa çok uygundur benim kafama

PRENS: (dışardan) Aliya
CADI: Hokus Pokus hokus pokus titrete titrete titrete n'olacaksa olsun diye. Prens Popovo, çabuk buraya, yerine! (Prens sahnenin ortasına atlar) CADI: Yılan zehiri, cadı kazanı
sinek pisliği, kurbağa bacağı, yarasa gözü, kurumuş çöven otu Şimdi ben seni...
seni...seni bilirim ne şekle sokacağımı.—
Artık olacaksın sen bir kurbağ!

ALİYA: (dışardan) Prens Popovo kayboldun mu acaba?

(bir patlama! Karalık)

PRENS: yeter!

Perde iner - ARA

VIII.SAHNE

Kapalı perdenin önüne TiYATRO MÜDÜRÜ ÇIKAR

MÜDÜR: inanılır gibi değil, perde takılmış! Açılmıyor! Tam da gününü buldu! Peki n'apacağız şimdi? Bir sihir kullansam mı acaba? Denemeliyim'.
Hokus Pokus, Açıl! ..... olmuyor. Sizin yardımınız gerek.
Hep beraber: HOKUS POKUS AÇIL!
(perde biraz açılır)
Çok güzel, devam edelim. HOKUS POKUS AÇIL!
(ve böylece azar azar perde açılır)
Peki şimdi ne yapacağız, çocuklar. Güzel bir çayırımız var, onu biliyorsunuz. Şimdi bir de kurbağımız var. Ama bir kurbağa çayırda ne yapsın^ Kurbağın istediği su birikintisidir.
Evet, su bulmalıyım.
(gitmek ister)
BİR ÇiÇEK: Burası çok karanlık, ben burada kalmak istemiyorum.
MÜDÜR: Şimdi seni dinleyemem, oyunumuz devam etmeli,
(gitmek ister)
KRAL: (sahne gerisinden) Ah benim oğlum, oğlum.
MÜDÜR: Bu da bizim ihtiyar kral. Kim olduğunu biliyorsunuz canım, Popolsku ülkesinden atılan kral. Oğlunu evden kovduğu için çok pişman, çok üzgün. Küçük sarayının iç» sessizmiş. Bu sessizliğe dayanamıyacakmış! Zaten hep böyle olur. insan elindekini kayb ettikten sonra değerini anlar. Biliyormusunuz kral şimdi ne yapıyor? Önüne gelene oğlunun güzel sesini övüyor. Oğlu gitti ya, üzüntüsünden ne yaptığını, ne dediğini bilmiyor.
TÎTÎZ: (sahnenin gerisinden) Aliya! Aliya!
MÜDÜR: Bu da Titiz hanım. Aliya da gittiğinden, evinin içindeki dağınıklığı arıyor olacak. Titiz hanım pek titizdir. Bütün işlerini bitirse de, baştan başlar temizliğe.Aliya evde olmazsa sabahtan akşama dek kiminle uğraşacak, öyle değil mi?

ALİYA: (sahneye gelir) Ay ben Prensimi bulamıyorum, kayb ettim.
Peki, şimdi n'apıcağua?
MÜDÜR: Aliya! Bir de seninle uğraşamam. (ALİYAYI güzellikle sahneden çıkar-tır) Bize küçük bir su birikintisi, küçük bir göl gerek. (Sahneye Hoplaya zıplaya bir KCRBAĞ gelir) Kurbağ, senin sıran birazdan gelecek? (KURBAĞ aynı şekilde sahneden çıkar) (Ve MÜDÜR de çıkar)
ALİYA: (geri gelir) Belki annem haklı. Bana her zaman, erkeklere güven olmaz, derdi. Önceleri aşktan söz ederler, sonra da durup dururken ortadan kayb olurlar, derdi. MÜDÜR: (elinde bir şişme çocuk havuzu ile gelir)
Sen erkeklerden şikâyeti şimdi bırak da, prensi aramaya devam eti (ALİYA çıkar)
MÜDÜR: (bir yandan havuzu şişirerek) Başına geleni henüz bilmiyor. Eşimi buldum derken, karşısında bir "kurbağ görünce bakalım ne yapacak? Yani bizim ALÎYA nasıl bir kurbağ ile mutlu olabilir? (ıslık çalarak kurbağyı sahneye çağırır) Bu oyunun nasıl devam edeceğini doğrusu b«n çok merak ediyorum, (çıkar) (Islık sesi üzerine KUR3AĞ sahneye gelir) ALİYA: (gelir) Yok. Her tarafa baktım, yok!
PRENS: VRAK:
ALİYA: Al Al Bu göl de nereden çıktı?
PRENS: VRAKl VRAKl
ALİYA: Ay, iğrenç bir kurbağ[1].
PRENS: VRAK l VRAKI VRAKl Hıçkırık!
ALİYA: İğrenç dedim diye ağlamaya başladı? Ne var ağlıyacak?Her tarafı ıslak, kaygan.... *r*
PRENS: (Vrak, vrak diyerek aşk düetlerinin melodisini söyler)
ALİYA: Aman Tanrıml Olamaz! Ama galiba olmuş! Benim --- , benim prensim bir kurbağ mı...?
PRENS: (evet anlamında başını sallar)
ALÎYA: Eyvahlar olsun. Bir TCarbağ!!! Peki, şimdi n'olacak?
PRENS: (heyecanlıdır. Öpmesi için ALİYAYA işaret eder) ALİYA: NE???Seni öpmemi mi istiyorsun?
MÜDÜR: (Sahnenin dışından) Ona sevdiğine göre ...
ALİYA: Bari bu kurbagyı öpeyim _____

(CADI sahneye gelir)
(ALÎYA gözlerini kapar ve kfrbağayı öper. Bu müthiş bir öpücüktür. Banttan duyulur öpüşme sesi ile harpten gelen melodiler. ALÎYA, Kurbağ PRENSÎ elinden tutar ve ikisi hoplaya zıplaya sahneden çıkarlar)

CADI: Gözlerime inanamıyorum. Öpüştüler! iğrenç! Durmadan öpüşmelere koklaşmalara dayanamam, midem bulanıyor, fena oluyorum. Ah bu Aliya! Hep bu Aliya! N'apsam karşımda Aliya! Şimdi sihirimi kulflanacagım:

Yılan zehiri. cadı kazanı sinek pisliği,
kurbağa bacağı, yarasa gözü, kurumuş çöven
otu
Şimdi ben seni....seni----------seni....
bilirim ne şekle sokacağımı.....
Artık olacaksın sen de bir....bir kurbağ!

HOKUSPOKUSALÎYE: (Sahne gerisinden)

VR\X!

CADI: Çamurda yaşayacaksın. Acıkınca sinek yiyeceksin. Öpüşmek neymiş sorarım sana, unutacaksın! Aliya, senden alacağım böylece intikam Prens benim olacak, anladın mı, benim kocam!

HOKUSPJKUS(Cadı gülerek çıkar)

IX.SAHNE

.

Beethooven'in beşinci .senfonisi, ilk Fermate'ye kadar kurbag sesiyle verilir. Davulllarl

(PRENS neieli hoplıyarak sahneye gelir. Peşinden de şaşkın bir ALÎYA)

PRENS: Aliyacıgım, çok üzgünüm, jşimdi sen de benim yüzümden bir,

ALİYA: Elden ne gelir ki ---

PRERS: Böyle olmasını gerçekten isiftemiyordum...

ALÎYE: N'apalıra..? O kadar da kötü sayılmaz.

PRENS: Kötü sayılmaz mı?

ALİYA: Sayılmaz yal Önemli olan birbirimizi sevmemiz.

PRENS: Haklısın Aliya. önemli olan birbirimizi sevmemiz.

KURBAG ŞARKISI

PRENS: Sinek nasıl yakalanır
Öğretirim sana Sen bak benim
bacaklarıma, Açıyorum onları
iyice Düş görür, vraklarız
Gün boyunca.
Suya atlar, çıkar, gene atlarız Şarkı
söyler Vrak, vrak, vraklar"ız Sen ve
ben oldukça beraber Ne de sihirli
kurbag çifti derler.

tKÎSÎ: T)üş görür, vraklarız gün
boyunca Gerek yok ortalık toplamaya.
Suya atlar, çıkar, gene atlarız Şarkı

söyler Vrak, vrak, vraklarız.

(Şarkı devam)

Prens: Beraber.
ALlYA: Beraber.
PRENS: Beraber
ALÎYA: Beraber-

İKiSi: Ne de sihirli kurbağ çifti derler. Çiçek açmış, ya da solmuş, Siyahmış, sarıymış, y eşilmiş, Bize ne?
Sevenler bilir yaşamasını Yedi kat göğe varmasını Sevdalı katlanır herşeye Öyleymiş, böyleymiş, bize ne? Vrak, vrak, vrak, sevdalıyız ya, sen ona bak.

Düş görür, vraklarız gün boyunca,
Gerek yok ortalık toplamaya.
Suya atlar, çıkar
Gene atlarız
Şarkı söyler,
Vrak, vrak, vraklarızl

ALlYA: Her gün mü?
PRENS: Neden olmasın?
ALlYA: Her gün sinek totup, sivrisinek mi yutacağız?
PRENS: Aç kalmak istemiyorsak, yapacağız.
ALlYA: Çamurun içinde oturmak, o pislikte terlemek. Korkunç!
PRENS: Aliyal
ALÎYA: Şu halimize bak, güzel mi yani? Patlak gözler. Koca bir ağız. Hele kocaman ayaklar, yapış yapış deri.Nesini beğeneyim?
Bir zamanlar ben güzel bir kızdım. PRENS: Benim için böyle de güzelsin sevgilim. Tanıdığım en güzel
bir kurbağ hanlasın.
ALÎYA: N'olursun alay etme benimle. Benim karnım aç l PRENS: Şimdi sana birşeyler hazırlarım sevgilim, biraz sinek pisliği ile, irice bir örümcek...
ı
ALİYA: Ben yemem öyle şey, delirdin mi sen?
PRENS: Arkasından da çiçek tozuna bulaşmış sivrisinek!
ALİYA: Eksik olma, teşekkür ederim ama iştiham kaçtı, yorgunum, yatıp uyumak istiyorum. PKENS: Şimdi sana bir yer hazırlarım.
ALİYA: Havalar soğuyunca, kış gelince biz n'apacağız? PRENS: O zaman kış uykusuna yatacağız. Şu küçük gölün ta dibindeki yumuşacık çamurun içinde aylarca uyuyacağız sevgilim. ALÎYE: îstemem.
PRENS: Kurbağ olduğunu unutuyorsun, bayancığım.
ALÎYE: Öyle mi kurbağ prensciğim?
(gülüşürler, öpüşürler) f

(CAT)I sahneye gelir) iq_
PRENS: Gel azıcık hoplayalım ve-'bir ninni VTraklıyalım.
(Her ikisi 'vraklıyarak'Guten Abend, gute Nacht'ı söyleyerek, hoplaya zıplaya sahneden çıkarlar.)

CATVT: Bu durumu hiç beğenmedim. Hokus pokus ibikus!
Ne var durmadan koklaşacak..? Öpüşecek..? Kurhağların Öpüşmesi..! Öööö
midem bulandı! Vıcık vıcık! Siz hiç kurbağa öptünüz mü? ÖöööÖööö! HiÇ
anlıyamıyorum. Düşünmem gerek! T)urun, bir çıkar yol bulmalıyım..?
Kurbağları kim sevmez...? Söyleyin hangi hayvan sevmez..? (izleyici
çocuklara sormaktadır) Başka türlü soracağım....hangi hayvan kurbağ
yer? (sorar) Sence hangisi..? Sen ne dersin...? Tamam, leylekler!
Evet, haklısınız, leylekler kurbağ yemeye bayılırlar*/
ı
(kulisdeh bir şey alır gelir) Bu benim sihirli topum! Nasıl?
Şimdi şu iğrenç kurbağları
bulmalıyım ..... o da nesi...? Aliya'nın kucağında çamurdan
bir bebek! Bakamıyorum, o kadar çirkin bir görüntü! Ay gene koklaşıyorlur.
Yoooo, yeter artık. Fazla ileri gittiler. Beri bu işe burada bir son
vereceğim. Bir koklaşma, bir öpüşmedir gidiyor. Kurbağların öpüşmesi!
Öööööööö!

Hokus Pokus İbikus Bunlara bakıp bakıp Kus
kusabildiğin kadar, kus! Aliya seni
kurtarıyorum ben tğrenç bir kurbağ olmaktan!
Olacaksın bundan böyle bir leylek, Unutacaksın
prensi, tanımayacaksın Hap diye yutacaksın
mama''diyerek. HOKUS POKUS İBİKUS - ŞİMDİ!

(Yürek parçalayıcı bir tfRAK sesi ve hemen arkasından leylek
gagası takırtı sesleri) ,.,;

(CADI, kendinden memnun, pis pis gülerek sahneden çıkar.) ,

I. S A H N E

Kucağında bir kaç yapma çiçekle TİYATRO MÜDÜRÜ sahneye gelir.
Orayı burayı düzeltirken, izleyici çocukları görür.

MÜDÜR: A a! Hepiniz gelmişsiniz! Hoş geldiniz ama benim işlerim daha bitmedi. Ah, tiyatro oynamak sandığınız kadar kolay değildir. Örneğin bu oyun için bir çayır gerekti. Çim ektik, büyüdü ama çayırdaki çiçekler buranın karanlığını sevmediler ve soldular. Size bir şey söylemek istiyorum: Siz çocuklar tiyatroya gelmediğiniz zaman, burası kapkaranlık oluyor. İşte böyle:

(parmağını şaklatır: karanlık)

Gördünüz, kapkaranlık! Hiç buraya güneş doğmuyor. Ay de yükselmiyor. Böyle olunca da çiçeklerin keyfi kaçıyor, soluyorlar.—Hani çiçeklere de hak vermiyor değilim.

(tekrar parmağını şaklatır:aydınlık!)

Şimdi güzel oldu, değil mi? Bir kaç taze. çiçek getirdim, (bir yandan konuşur, bir yandan da çiçekleri yerlerine saplar)

Çiçeksiz çayır hiç bir şeye benzemez, öyle değil mi? Tamam, şimdi güzel oldu. Arkadaki binayı görüyörmüşünüz? Orası küçük bir saray. Saray kral Sumunskinin. Popolsku ülkesinden buraya geldi. Efendim, Poplskililer:"Biz artik kral mral istemiyoruz!" demişler. Biliyorsunuz, zaten kralları modası çoktan geçti. Bunun üzerine kral Suminski başından kral tacını çıkarıp, geri teslim etmiş ve büyük bir düş kırıklığı içinde ülkesinden ayrılmış. O.gün bu gün bizde yaşamakta, ve işte o küçük sarayda oturuyor. Konuşması pek tatlı ama benim çok işlerim olduğundan, ona^Vaktimi pek ayıramıyorum.

(Yere sapladığı çiçeklerden biri konuşmaya başlar)
(TİYATRO MÜDÜRÜ değiştirdiği sesiyle)

Ben burada durmak istemiyorum! l

T. MÜDÎÎRÜ: Neden burada durmak istemiyorsun bakayım? ÇİÇEX: Papatya pis kokuyor. Bütün papatyalar pis kokar. T. MÜDÜRÜ: (çiçeği yerinden alır) Pek âlâ, koca çayırda sana göre bir yer buluruz.
PAPATYA: (gene T.MÖDÜRÜ) Aman, iyi ki gitti yanımızdan'. T. MÜDÜRÜ: Al N 'oluyor sunuz? inanılır gibi dejfl. (çocuklarai) Çiçekler bile aralarında geçinemiyorlar. .. .N 'olacak bu dünyanın sonu . . ?

(Sahne arkasından şarkı sesi)
PRENS: Do mi sol do sol mi. Do fa la do la fa do .....

T.MÜDÜRÜ: Şarkı söyleyen Prens. Up uzun bir adı var ama biz ona Prens Popovo diyoruz. Bu prens Popovo, arkadaki küçük sarayda yaşıyan Kral Suminski'nin oğlu. Hani şu ülkesinde istenmiyen ve tacını bırakmış olan kralı size anlatmıştım ya, işte onun oÇlu. Asıl adı Popovo deÇil ana bebeklerinden beri annesi ona Popovo, Popovo, dediğinden, adı da Popovo kalmış. İşte böyle çocuklar. Ama Anne Suminski, yani kraliçe, kocasının /artık kral olmadıkını görünce, öfkesinden ve kalbinin kırılmasından yatağına yatmış ve ölmüş.

(yan taraftan ALİYA sessizce sahneye gelir, çayırdaki
t
çiçekleri görünce sevingr, prensin sesine kulak verir ve dans etmeye başlar)

T.MÜDÜRÜ: Prens Popovo büyük bir opera sanatçısı olmak istiyor. Bunun için de sabahtan akşama kadar eksersiz yapıyor, (dans edeni görür) İşte bu da ALİYA. Prens ne zaman şarkıya başlarsa, Aliya da yavaşça evinden kaçıp gelir ve dans eder. Ama Aliya'nın çok huysuz bin annesi var. adı: TlTİZ hanım! Onu da tanıyacaksınız, tanıyacaksınız.

(Sahne arkasından sesler) KRAL: Yeter artık! Sus! Kes sesini! T7MÜDÜRÜ: Bu bağıran kral. Oğlunun şarkı söylemesine çok kızar. Şarkı demiyor, bağırıntı, diyor. Duymak istemiyormuş! KRAL: Süs diyorum sana! Sinirim bozuluyor....yetti artıkI Durmadan DO Mi FA...IK) Mi FA---------- sabahtan akşama kadar, Çekemem efendim! Ben yaşlandım! MÜDÎİR: Gerçekten de yaşlandı. InsanlaH. yaşlanınca sabırsız olurlar, sinirleri de zayıflar. Kral da olsan bu böyle. Bazen genç anne ve babalar'n da sinirleri zayıflıyor, öyle değil mi? Yaşlanmadılar ama sinirlenip ona buna bağırıyorlar, öyle değil mi? KRAL: Ben başımı dinlemek istiyorum! Durmadan bu bağırıntıyı duymak istemiyorum!

MÜDÜR: Ya şimdi kavga ederlerse? iyisi mi ben kaçayım!

ALÎYA: (Kralın bağırmasından korkmuştur) Ben de kaçayım!

^

(Müdürün peşinden sahneden kaçar. Gerimden seler devam eder) KRAL: Ne yani? Bunun hiç sonu gelmeyecek mi? Yaşlandım diyorum, aldırmıyor. Yahu, koca adam oldun. Git başımdan, birini bul ve evlen! Bir aile kur!*-Def ol! Git bu evden, git başımdan! Sen gürültücü ve de dağınıksın. Hiç kimse buna dayanamaz!

II. SAHNE

PRENS POPOVO tek başına ve de çok üzgün sahneye gelir. Biraz da ahlamaktadır. Birden çocukları görür.

Sizleri gördüğüme çok sevindim, îyiki geldiniz.Tatsız geçen günlere neş -e getirdiniz. Benim babam . . . . . aman aman aman—.evinden kovdu beni!İnsanın kendi öz babası, kendi öz evlâdımı ; evinden kovsun? Nerde görülmüş böyle bir şey? Suçum da, şarkı söylemekl Henüz yirmibeş yaşındayım ve bana evlen! diyor. Başından atmak, benden kurtulmak için böyle dediğini biliyorum.Yok efendim gürültücüymüşüm, dağınıkmışım! Ben hiç de gürültücü değilim, sadece şarkı söylüyorum. Opera sanatçısı olmak istiyorum, suç mu? Bir şarkımı dinlemek istetmişiniz?
(Dayanılmaz yüksek sesle bir aryaya başlar. Tiyatro MÜDÜRÜ yılan sokmuş gibi kendini sahneye atar) MÜDÜR: Sus! Sus! Yani bu çocuk da hiç lâf dinlemiyor. Oğlum ben sana bağırma, alçak sesle şarkı söyle dememişmiydim? Sesini piyano,.piyano çıkaracaksın. Piyano ne demek bilirmisiniz? Bu italyanca bir söz, yavaş demek, (prense) Sizin ülkenizde yavaş ne demek?
PRENS: ÇikoJ
f MÜDÜR: (bağırır) ÇIKO! Devem edin! (acele-çıkar)
PRENS: (şaşırmıştır). . . . dağınıkmışım...öyle dedi babam. Benim bu işleri yapacak vaktim yok. Biz sanatçılar böyleyizdir. Şarkı söylemeye vaktimiz olur da, odamızı toplamaya vaktimiz olmaz. Bunu babam anlıyamıyor. Zaten hiç bir şey anlamıyor. Her gün yaşlanmakta. ....(bir kuş öter)
Hey, yukardaki küçük kuş. İnan bana senden iyisi yok.Canın istedikçe ötersin ve kimse de sana sus diyemez. Şarkı söylemeni kimse men edemez!

(Sol taraftan başka bir kuş sesi. Prens sesin geldiği tarafa bakar, bir sa$a, bir sola çevirir başını)

PRENS: Babam bana evlen demekle galiba pek de haksız sayılmaz, o kadar yalnızım ki .....

PRENSİN YALNIZLIK ŞARKISI.'

Kayalarda yosun, otlardaysa böcek Hiç
yalnız değil ki ne kedi ne köpek Yem bulur
tavuklar, kurtsuz kalmaz kuşlar Ördekler
bile yüzer hep grup halinde

Ya ben, ya ben yalnızım yapayalnız Ah bu dünyada kaldım,
ah kimsesiz.

Gökteki bulutları bulur rüzgarlar Şu
küçük gölde V^aklar durur kurbanlar
Dallardan tepelerden fışkıran sular Engin
denize akıp orda buluşurlar

Ya ben, ya ben yalnızım yapayalnız
/•Ah bu dünyada kaldım, ah kimsesiz

Siz kayalar ve otlar, böcekler ve kuşlar Siz
kediler köpekler horozlar tavuklar
Gökyüzündeki bulutlarla rüzgarlar Buluyor eş
eşini, düşünmezler bu kimsesizi

Bilmiyorum ki n'apsam, nereye gitsem Bildiğim tek şey:yalnızım, çok yalnızım ben.

PRENS: (devam) Ne yapalım, biz de başımızın çaresine bakarız. Demek ki şimdi kendime bir eş aramalıyım....Bu nasıl olacak? Evden dışarı çıkmazdım ki! Sabahtan akşama dek şarkı söylerdim, inanın bana kim eş olur, onu bile bilmiyorum. Annemi anımsadım. Çok güzel bir kadındı, "Ben kraliçeyim ve kraliçe kalacağım" diye tutturmuştu. Ama n'apsın ki babam artık bir kral değildi, böyle olunca da.....

MÜDÜR: (perde arasından başını uzatır.) Ben bunların hepsini çocuklara anlattım, haydi sen ne yapçceksan yap! Düş yollara ve kendine bir eş bul!

(çocuklara)

A! Buna da lâf anlatılmıyor! Oyunumuz devam etmeli efendim, öyle değil mi ya? (Sahnenin arkasından ses)

Aliya! A L İ Y A!

X. SAHNE

(Kaçmaktan yorgun düşmüş kurbaÇ sahnenin bir ucundan öteki ucuna hoplar. Peşinde de, ha yakaladı, ha yakalıyacak LEYLEK gelmektedir. Sahneden çıkarlar, gene gelirler. Bu kovalamaca bir süre devam eder.)

(Koşarak sahneye MİMR gelir)

Aman Tanrım. N 'olacak kurbafcnın hali? Kontrolü yitirdim. Leylek hiç programda yoktu.. .şimdi n'olacak? Ben bir sihirbaz
delilim ki... x (Sahne gerisinden VRAK ve TAK TAK sesleri) Ama denemek zorundayım. Aksi halde prensi ve ALÎYA'yı kurtaramam. Ne de olsa tiyatrocuyuz .... (Bir kaç sihirbazlık
dener) Yalnız bugüne dek bir Leylek için sihirbazlık yapmamıştım. Bu konuda deneyli değilim ama gene de ..... hmhmhmh . . . . .
LEYLEK LEYLEK DUR YERİNDE. . . !

(sahne gerisinde İRAK ve TAK TAK sesleri)
Ay hala kurbağının peşinde! Sihir mihir dinlemiyor, ille de
kurbağ ' yi yut^cokl
LEYLEK, DDR YERiNDE!

Olmuyor, olmuyor! Sihirbazlık o kadar kolay olsa, hıh .....
Ya koca leyleği küçük bir sinek yaparsam n 'olur? O zaman da . kurba»
onu hap diye yutar. Onu da hiç istemem. Başka şeyler denemeliyim .....
Tamam!
LEYL*X neden kurbaönın peşinde? Onu yemek için! Neden yemek istiyor? Karnı aç olduğu için! Demek ki LEYLEĞ'in karnı tok olursa, kurbağayı rahat bırakacak, öyle değil mi? Şimdi Leylekler ne yer onu bulalım. Sizce Leylekler ne yer...? (bir süre çocuklarla tartışma) Buldum. Örümcek yer! işte O kösede bir örümcek var! (yakalamak ister) Bir.... iki. — üç! (tutmaya tiksinir) Bir oltayla yakalayacağım. .. .(Bir olta bulur). Şimdi sizler de bana yardım etmelisiniz .....

OLTA SAHNESİ:

Oltanın ucunda bir mıknatız, örümceğin üzerinde de bir madeni parça vardır. Müdür örümcekten tiksindiğinden, gözlerini yumar Oltayı nasıl kullanacağı çocuklar tarafından bildirilir:
DAHA YÜKSEK! DAHA ALÇAK! SAĞA, SOLA gibi.....
*
Örümcek oltaya takılınca, bitkin bir halde KURBAĞ sahneye hoplar ve son gücü ile de kendini şişme havuzun içine atar. Arkasından gelen LEYLEK onu tam yutacakken, ağzına örümcek verilir, gaga kapatılır! Leyleğin karnı doymuştur!

MÜDÜR: Ben şimdi olanak dışı bir durumu, olanak içi»ı yapmaya çalışacağım. Yani LEYLEK ile KURBAĞ'in dost olmalarını sağlayacağım. Onları terbiye edeceğim. Neden olmasın ki? Neden bu iki sevdalıyı biri-birine kavuşturmayalım..?
TIMAR SAHNESİ: Olta artık bir
kırbaçtır N MÜDÜR: Aley hop!
Öpücük!
(LEYLEK KURBAĞ'a yaklaşır, gagalıyacaktır.)
Hayır! Olmaz! Baştan! Aley hop! Öpücük!
(Bu sahne bir kaç kez tekrarlanır ve sonunda LEYLEK ile KURBAĞ öpüşürler)
İşte! Sonunda başardık! Yalnız içerde işlerim var, gitmeliyim. (çocuklara) Size emanet ediyorum. Dikkat edin de bir terslik olmasın! (çıkar)

PRENS: Beni eskisi gibi sevdiğin içirf çok mutluyum, Aliya!
ALİYA: Ben de mutluyum.
PRENS: Kolay olmadığını biliyorum.
ALÎYA: Evet, hiç kolay değil. Sonra havalar da soğumaya başladı.
PRENS: iyice soğuyunca gölün dibine çekileceğim.
ALİYA: Ben de güneye uçacağım.
PRENS: Uzaklara gitme, Aliya!
ALİYA: Gitmek zorundayım. Aksi halde soğuktan donarım.
PRENS: Donmanı istemem.
ALÎYA: İlkbaharda dönerim.
PRENS: O *zamana* kadar sen beni unutursun.
AT.tYA- Ben seni hiç unutmam ama h

PRENS: Biribirimizi sevdiğimiz sürece herşey yolauna girecektir. Cesaretimizi yitirmiyelim Aliya, güçlü olmalıyız. ALİYA: Peki çocuğumuz olunca N7 01acak? PRENS: Gerçekten de, n'olacak..? ALÎYA: Kedi köpek arasında n'olur?
PRENS:Köpedi olur. (kurbagca güler) ALÎYA: Peki leylekle kurbag arasında..? PRENS: Leykurlekbağ olur....(gene güler) (Her ikisi katıla katıla gülerler) PRÎNS: Sıska uzun bacaklı.. ALÎYA: Şiko yeşil göbekli.. PRENS: ince uzun boyunlu ALİYA: Koskocaman ağızlı., (gülemezler artın)
PRENS: Canavar gibi bir şey...
ALlYA: ÎÇrenç bir yaratık.
PRENS: Zavallı yavru...
ALÎYA: Korkunç!
PRENS: Ama biz birbirimizi çok seversek.
ALÎYA: Belki de ayrılmamız daha iyi olur.
PRENS: Birileri bize yardım etmeli.
ALÎYA: Bana bak, karnım acıkmaya başladı.
PRENS: Haydi örümcek ve sinek pisliÇi aramaya gidelim.

(ikisi çıkar)

XI.SAHNE

CADI(Neş'eyle dans ederek sahneye gelir)
Nasıl haklarından geldim değil mi? Leylek onu çoktan yutmuş, midesine indirmiştir. Hahahay! insan sevgilisi tarafından Yenilip yutulursa, acaba neler his eder? Başardım, oh ne de güzel başardım!
(çocuklardan alacağın reaksiyona göre)
Ne? Ne dediniz? Onlar birbirlerini hala seviyor mu?
Pişik, işte buna inanmam! Olacak şey değil! Bir leylekle bir kurhaç! Gülünç!
Ne.? Öpüştüler mi? Hayır, olacak şey değil, Beni işletiyorsunuz. Olanak dışı. Oldu mu? Gerçek mi? Yemin edermisiniz?

Peki ben şimdi n'apacağım? Cadılık mesleğinden vaz geçmem gerekiyor, N'apsara beceremediğime göre, cadılıktan istifa etmeliyim! Bizim mesleğimizde de, birbirini sevenlerin arasına gidilmez. Sevgi ile başa çıkılmaz! Cadılığın da kuralları vardır.
Demek ki planım tutmadı ve fena halde bozum oldum_____
Zamanımı boşuna harcamışım!

(ağlamaya başlar)
Beni kimse sevmiyor. Ne büyük haksızlık.
Ne..? Ne dediniz? ALÎYA ile PRENSÎ gene insan mı yapayım.....? Bilmem ki....yapsam mı dersiniz..? Yapayım, öyle mi..?
Bu iyiliği yapınca belki de arkadaş oluruz -------- Olurmuyuz.. ?
Beni işletmiyorsunuz, değil mi? Eh n'apelim, siz istiyorsanız....
O kadar da kalpsiz olmak istemem... .Peki, mademki istiyorsunuz . . . . . .
Zaten bu dünyada o kadar üzülecek durumlar var, bir de buna •yenisini eklemiyeyim . . . . . inanın ki bunu sizin hatırınız için yapacağım.
(son bir kez cadılığını uygular)

CADI: Şimdi ikisini rahat bırakacağım. Bundan böyle birer insan olarak yaşamalarını sağlayacağım. Prens bir erkek olarak Aliya da bir kadın olarak Hayat arkadaşı olarak Anlaşalanlara, birbirini sevenlere CADILAR bile dokunamaz, işte gördünüz Güçlüklere göçüş germektir esas işte onlara kimse kötülük yapamaz!

(Bu sihir süresince cadıda değişmeler olur ve en son sözcük ile sahneden ayrılırken artık bir cadı değil, çok güzel bir kadındır ve çıkar.)

^PRENS ve ALİYA gelirler. Başta duruşları bir önceki hayvan gibidir ama insana dönüştükleri anlarlar, kollarını, bacaklarını sallarlar, sevinçle biribirlerine sarılırlar ve neş'e ile mutluluk içinde dans ederler.) (çıkarlar)

(koşarak TiYATRO MÜDÜRÜ gelir)

MÜDÜR: içerde dünya kadar işim var ama burada olanları gözlerimle görmek için koşarak geldim. Ben yokken neler oldu, ha? Bir terslik olmadı ya, ha? Soramıyorum ama soracağım: Leylek kurbağa'yi yuttu mu, ha?

f

(ALlYA ve PRENS arkadan sahneye girerler, ayaklarının ucuna basarak yaklaşırlar ve MÜDÜR'ün gözlerini kapatırlar)

MfTOİJR: Kim bu? Titiz hanım, senmisin?

İZLEYiCi ÇOCUKLAR: HAYIR.

MÜnfîR: ' Kral hazretleri sizmisiniz?

ÇOCUKLAR: HAYIR I

MÜDÜR: Sakın CADI olmasın?

ÇOCUKLAR: HAYIR!

MÜDÜR: Buldum! Buldum!
Prens ile Aliya! Kim kurtardı
sizi?
PRENS ve
ALİY4 : ^İZ* ki"1*0 ^UI"tardığını bilmiyoruz.
»
MÜDÜR: (çocuklara) Siz biliyormuşunuz?
ÇOCUKLAR: Cadı!
MÜDÜR: Bunları cadı mı kurtardı.. ?
ÇOCUKLAR: Evet!
MÜDİÎR: Bir yaşıma daha girdim. Demek cadılar iyilik de yapari^muş!

(Biribirlerine sarılırlar, sevinç içindedirler. Müzik başlar. Güzel CADI sahneye gelir ve bağışlanmasını diler. Dördü şarkıya başlarlar:

FÎNAL ŞARKISI

Girer her şey yoluna Yapacağını aklına koyana
Gönlünce sevmesini bilene Çengelmiş, engelmiş,
neymiş? Bir şey yapamaz Gönlünce sevmesini
bilene!

MÜDÜR: Oyunumuz burada bitti! Alkış bekliyorum sizlerden
Hepiniz evlerinize gitmeden!

S O N